

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

Πρωτ. 355

Αριθμ. Διεκπ. 168/16-4-2019

Κυριακή τοῦ Πάσχα 2019

ΠΑΣΧΑΛΙΟΣ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

(145η)

Αγαπητοί μου ἀδελφοί,

Ἐφθασε ἡ ἡμέρα τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου, ἡ ἡμέρα τοῦ Πάσχα! *«Αὕτη ἡ κλητὴ καὶ ἀγία ἡμέρα, ἡ μία τῶν Σαββάτων, ἡ βασιλὶς καὶ κυρία, ἐορτῶν ἐορτὴ καὶ πανήγυρίς ἐστὶ πανηγύρεων»*, ψάλλουμε μὲ τὴν θεολογικὴ καὶ θεόπνευστη γλῶσσα τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ. Εἶναι ὄντως μεγάλη καὶ μοναδικὴ ἐορτὴ καὶ πανήγυρις, ἡ μεγαλύτερη ἀπὸ ὅλες. Εἶναι ξεχωριστὴ καὶ ἀγία ἡ ἡμέρα τῆς Ἀναστάσεως. Εἶναι αὕτὴ γιὰ τὴν ὁποία μίλησαν οἱ προφῆτες, αὕτὴ γιὰ τὴν ὁποία κατ' οὐσίαν δημιουργήθηκε ὁ κόσμος, αὕτὴ γιὰ τὴν ὁποία ζοῦμε κι ἐμεῖς. Εἶναι *«ἡ ἡμέρα ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος»*. Εἶναι ἡ ἡμέρα τοῦ Κυρίου. Ἄν καὶ τὸ γεγονός τῆς Ἀναστάσεως ἐπισυμβαίνει ὀρθροῦ βαθέος, τὸ ξημέρωμα, τὸ χάραγμα, τῆς *«μῆς τῶν Σαββάτων»*, πρὶν ἀκόμη φωτίσει ἡ ἡμέρα, ἡ ἀπερχόμενη νύκτα, ἡ παρούσα νύκτα τῆς Ἀναστάσεως, εἶναι *«σωτήριος καὶ φωταυγής, ἱερὰ καὶ πανέορτος»*, διότι ἀποτελεῖ *«προάγγελος»* καὶ προμήνυμα τῆς λαμπροφόρου ἡμέρας τῆς Ἐγέρσεως.

Μὲ τὴν Ἀνάστασή Του ὁ Κύριος πρωτίστως ἐνίκησε τὸν θάνατο, *«Χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν οὐκέτι ἀποθνήσκει, θάνατος αὐτοῦ οὐκέτι κυριεύει»* (Ρωμ. στ' 9). *«Ποῦ σου, θάνατε, τὸ κέντρον; Ποῦ σου Ἄδὴ τὸ νίκος;»*, ἀναφωνεῖ ὁ Ἱερὸς Χρυσόστομος· ποῦ εἶναι τὸ δολοφονικὸ κεντρί σου, ποῦ ἡ νικηφόρος κυριαρχία σου;

Στὸν θριαμβευτικὸ ὕμνο τῆς ἡμέρας, τὸ *«Χριστὸς Ἀνέστη ἐκ νεκρῶν»* ποὺ ψάλλουμε συνέχεια καὶ ἐπαναληπτικά, ἀπὸ τίς δεκατέσσερις λέξεις ποὺ περιέχει οἱ τέσσερις *«θανάτω, θάνατον, νεκρῶν καὶ μνήμασι»* παραπέμπουν στὸ φοβερὸ γεγονός τοῦ θανάτου. Αὐτὸ ποὺ τίς μεταμορφώνει σὲ λέξεις γεμάτες χαρά, ζωὴ καὶ νίκη εἶναι ἡ λέξη *«πατήσας»*.

Ὁ Κύριος κατεπάτησε τὸν θάνατο. Ζοῦμε πλέον σὲ κόσμον ποὺ ὁ θάνατος εἶναι δέσμιος καὶ ἡττημένος, χωρὶς ἐξουσία καὶ κυριαρχία ἐπάνω μας.

Δεύτερη συνέπεια τῆς ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου εἶναι ἡ συντριβὴ τοῦ διαβόλου, ἡ κατάργηση τῆς δυνάμεως καὶ τοῦ κράτους του. Ὁ Κύριος «κατήργησε τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τουτέστι τὸν διάβολον» (Ἑβρ. β' 14), κατὰ τὸν ἀπόστολο Παῦλο. Ὁ διάβολος εἶναι αὐτὸς ποὺ ἔφερε τὸν θάνατο καὶ συνεπῶς ἡ νίκη κατὰ τοῦ θανάτου συνεπάγεται τὴν κατάργηση τῆς δυνάμεως τοῦ διαβόλου.

Ζοῦμε πλέον σὲ κόσμον ποὺ ὁ θάνατος δὲν ἔχει ὀλέθριες συνέπειες καὶ ὁ διάβολος δὲν ἔχει δύναμη. Αὐτὸ ποὺ κυριαρχεῖ εἶναι ἡ ζωὴ καὶ ὁ Χριστός, ἡ δόξα καὶ ἡ χάρις Του. «Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ζωὴν χαρισάμενος». Ὁ θάνατος ἔδωσε τὴ θέση του στὴν ζωή.

Ὑπάρχει καὶ μία τρίτη συνέπεια, ἓνα μεγάλο δῶρο τῆς ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου· «Χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων ἐγένετο», εἶναι «πρωτότοκος τῶν νεκρῶν». Ἡ δική Του ἀνάστασις ἐπαγγέλλεται καὶ προμηνύει καὶ τὴν δική μας. Ὅπως ὁ Κύριος ἔπαθε, σταυρώθηκε, ἀπέθανε ἐπὶ τοῦ σταυροῦ καὶ ἐτάφη σὲ μνημεῖο ποὺ σφραγίσθηκε καὶ ἀσφαλίσθηκε, στὴ συνέχεια δὲ ἀναστήθηκε «ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος», ἔτσι κι ἐμεῖς δὲν εἴμαστε δέσμιοι τοῦ τάφου καὶ τοῦ θανάτου ἀλλὰ προορισμένοι γιὰ ζωὴ αἰώνια καὶ ἀνάστασις.

Ἡ νίκη κατὰ τοῦ θανάτου, ἡ συντριβὴ τοῦ διαβόλου καὶ ἡ δική μας ἀνάστασις ἐκ τῶν νεκρῶν, ἀφοῦ ὁ Κύριος ἀναστήθηκε μὲν αὐτεξουσίως ἀλλὰ «συνανέστησε καὶ τὸν Ἀδὰμ παγγενῆ», δηλαδὴ ὅλους μας ἔβγαλε ἀπὸ τὰ μνημεῖα στὰ ὁποῖα θὰ τοποθετηθοῦμε, κρύβουν μέσα τοὺς κάτι ἀκόμη μεγαλύτερο. Αὐτὸ εἶναι ἡ «ἐκτυπωτέρα» μετοχὴ στὴν ἀνέσπερη ἡμέρα τῆς βασιλείας τοῦ Κυρίου, δηλαδὴ ἡ πλήρης κοινωνία στὴν αἰώνια δόξα Του.

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ὅλα αὐτὰ ἀποτελοῦν δῶρα τοῦ Θεοῦ, ἀφορμὲς καὶ αἷτια χαρᾶς, εὐφροσύνης καὶ ἀγαλλιάσεως. Ὅλα αὐτὰ καθιστοῦν τὴ γιορτὴ τοῦ Πάσχα ὄντως «Λαμπρὴ» καὶ γιὰ αὐτὸ ἡ Ἐκκλησία μας μᾶς καλεῖ νὰ λαμπρυνθοῦμε γιὰ τὴν πανήγυρη, νὰ ἀγκαλιασθοῦμε ἐν ἀγάπῃ μεταξύ μας, νὰ συγχωρήσουμε τὰ πάντα ἐπὶ τῇ ἀναστάσει καὶ ἔτσι νὰ ἐνώσουμε τὶς φωνές μας ψάλλοντες μὲ τὴν καρδιὰ καὶ τὰ χεῖλη μας «Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν θανάτῳ θάνατον πατήσας καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωὴν χαρισάμενος».

«Δεῦτε, λοιπόν, λάβετε φῶς ἐκ τοῦ ἀνεσπέρου φωτός», «δεῦτε ἀπολαύσετε τῆς καλῆς ταύτης καὶ λαμπρᾶς πανηγύρεως» καὶ «δοξάσατε Χριστὸν τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν».

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Μετὰ πασχαλίων εὐχῶν καὶ προσήσεων
Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς ΝΙΚΟΛΑΟΣ

[dkpdf-button]